

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Vojtěcha Šimíčka, JUDr. Karla Šimky, JUDr. Josefa Baxy a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce: **M. N.**, zast. Mgr. Petrem Dětkou, advokátem se sídlem v Praze, Jandova 8, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 7. 6. 2006, č. j. 64 Az 43/2005 - 25,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Odměna advokáta Mgr. Petra Dětky **se určuje** částkou 4800 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce jako stěžovatel brojí včas podanou kasační stížností proti shora označenému rozsudku Krajského soudu v Ostravě, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 21. 3. 2005, č. j. OAM-518/VL-07-12-2005, jímž byla stěžovatelova žádost o udělení azylu zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. k) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), neboť stěžovatel podal žádost o udělení azylu s cílem vyhnout se hrozícímu vyhoštění nebo vydání k trestnímu stíhání do ciziny, ačkoliv mohl požádat o udělení azylu dříve.

Nejvyšší správní soud nejprve vážil nezbytnost rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“) a dospěl k závěru, že o něm není třeba rozhodovat tam, kde samo podání kasační stížnosti má podle § 32 odst. 5 zákona o azylu odkladný účinek.

Nejvyšší správní soud se dále zabýval tím, je-li kasační stížnost přípustná (§ 104 s. ř. s.). Stěžovatel v kasační stížnosti bez dalšího upřesnění namítá porušení několika ustanovení (§ 3 odst. 4, § 32 odst. 1, § 46, § 32 odst. 1, § 34 odst. 1) tehdy platného zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení. Dále stěžovatel uvedl, že správní orgán nemůže konstatovat, že nezjistil na základě osobní situace jím popsané v průběhu řízení důvod hodný zvláštního zřetele pro udělení humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu.

Podle § 104 odst. 4 s. ř. s. není kasační stížnost mj. přípustná, opírá-li se o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl. Stěžovatel v žalobě u krajského soudu ani jednu z výše vypočtených námitek, které obsahuje kasační stížnost, neuvedl, ač je patrné, že se jedná o námitky, které uplatnit mohl (týkají se správního řízení). Shora uvedené námitky tedy shledal Nejvyšší správní soud nepřipustnými, ostatní námitky v kasační stížnosti shledal soud přípustnými.

Poté se musel Nejvyšší správní soud zabývat přijatelností kasační stížnosti (§ 104a s. ř. s.) v části, v níž je přípustná, tedy otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle uvedeného ustanovení kasační stížnost odmítnuta jako nepřijatelná. K podrobnějšímu vymezení institutu přijatelnosti kasační stížnosti ve věcech azylu zdejší soud pro stručnost odkazuje např. na svoje usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikováno ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jako č. 933/2006.

Na základě obecných úvah, které Nejvyšší správní soud provedl ve výše uvedeném rozhodnutí, konstatuje v projednávané věci zdejší soud, že stěžovatel argumentuje kasačními důvody zakotvenými v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Stěžovatelovy námitky totiž spočívají v tom, že nebyla správně posouzena právní otázka udělení azylu, neboť tento mu měl být udělen vzhledem k tomu, že byl ve své domovině pronásledován ze strany svých rodičů, kteří ho psychicky týrali a nutili jej vyznávat jisté náboženství. Na policii nemělo smysl se obracet, neboť se stěžovatel domnívá, že ta takové poměry trpí. Poukazuje také na Příručku k postupům a kritériím pro určování právního postavení uprchlíků vydanou Vysokým komisařem v lednu 1992 v Ženevě.

Na námitky obsažené v kasační stížnosti dává dostatečnou odpověď dosavadní judikatura správních soudů. Otázku vyhrožování ze strany soukromých osob a tvrzené nedostatečné ochrany ze strany státních orgánů řešil Nejvyšší správní soud např. ve svém rozsudku ze dne 10. 3. 2004, č. j. 3 Azs 22/2004 - 48, v rozsudku ze dne 4. 12. 2003, č. j. 4 Azs 25/2003 - 80, v rozsudku ze dne 18. 12. 2003, č. j. 4 Azs 38/2003 - 36, v rozsudku ze dne 31. 10. 2003, č. j. 4 Azs 23/2003 - 65, či v rozsudku ze dne 22. 2. 2005, č. j. 2 Azs 288/2004 - 49 (všechny dostupné z www.nssoud.cz).

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje tedy dostatečnou odpověď na námitky podané v kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud neshledal ani žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Shledal ji proto ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a odmítl ji.

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byl návrh odmítnut.

Stěžovateli byl pro řízení o kasační stížnosti ustanoven zástupcem advokát; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7, § 120 s. ř. s.). Soud proto určil odměnu advokátovi za dva úkony právní služby – převzetí a příprava věci a písemné podání soudu týkající se věci samé ze dne 2. 10. 2006 částkou 2x 2100 Kč a 2x 300 Kč na úhradu hotových výdajů, v souladu s § 9 odst. 3 písm. f), § 7, § 11 odst. 1

písm. b), d), § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb. Ustanovenému zástupci se tedy přiznává odměna v celkové výši 4800 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. března 2007

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu